

de Folk, som bruge fremmede Penge. Men i Stedet for de Prioriteter, som blive indstudte, bliver der jo Kapital fri igen. Det hele Beløb af Prioriteter vil vel ikke blive forøget. Jeg vilde i alt Fald ikke anse det for heldigt i vort Land, hvor vi jo jævnlig høre Klager over, at Prioritetsgælden er meget høj, om man paa Grund af dette Lovforslag yderligere vilde forøge Prioritetsgælden; altsaa jeg mener, at man tør gaa ud fra, at Prioritetsgælden vil blive billigere, men den vil ikke blive forøget. Der vil altsaa ikke til Prioriteter være nogen Anvendelse for disse store Beløb. — Saa kunde man maaske sige: Ja, men Handel og Industri kunne, muligvis finde Anvendelse for disse Penge. Men saa skal jeg gøre opmærksom paa, at Diskontoen jo er lav for Tiden, vi have i en længere Aarrække haft en temmelig lav Diskonto, den er nu $3\frac{1}{2}$ —4 pCt. Penge ere i det hele taget rigelige paa Pengemarkedet, der er ingen Grund til at tro, at sunde og gode Foretagender, sunde og fornuftige Handelsomfætninger skulde mangle Kapital. Det viser det rigelige Pengemarked bedst. Jeg kan ikke tro, at en Nedgang af $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ pCt. i Diskontoen, i det hele taget i Rentefoden, vil bevirke, at der i og for sig vilde komme flere sunde og gode Foretagender af den Slags frem. — Hvad skulle altsaa disse Kapitaler her? Det forekommer mig, at det sandsynligste vil være, at de maa vende sig andetsteds hen, end hvor der nu er Brug for Kapitaler. Man kan tænke sig, at Folk, der saa deres Kapitaler fri, ville løbe Papirer i Udlandet; man kan tænke sig, at der vil blive studt Penge ind i mindre gode, mindre sunde Foretagender; man kan tænke sig, at Pengene ville blive anvendte til mindre forsigtige Spekulationer. Jeg nærer nogen Betænelighed ved Lovforslaget i denne Retning, fordi jeg ser en Fare for, at der kan voldes Tab, og at maaske Tabet vil blive langt større end den Gevinst, der ellers vil kunne faas ved Lovforslagets Bestemmelser.

Det er ogsaa sagt, at det vil være en Fordel, at danske Værdipapirer efter dette Lovforslag kunne finde Afgang til det franske Marked. Jeg har set den Opfattelse fremjat af Nationaløkonomer, at der i de sidste 15 Aar skulde være udgaaet fra Danmark Værdipapirer til et Beløb af et Par hundrede Millioner Kroner. Det synes altsaa herester — idet jeg gaar ud fra, at en Del af disse Værdipapirer ere danske — at de danske Værdipapirer ikke jævne Marked i Udlandet. Men hvis den Betragtning er rigtig, at der i de sidste 15 Aar skulde være udgaaet saa store Beløb i Værdipapirer fra Danmark,

anser jeg det for en meget betænelig Sag. Tidligere var Forholdet det, at vi her i Danmark selv vare i Stand til at indløse Renten af vor Statsgæld, endogaa at hjælpe andre Lande, idet der paa danske Hænder vare udenlandske Papirer. Nu er Forholdet allerede dette, at i de Terminer, da Renten af Statsgælden betales, gaar der betydelige Beløb ud af Landet. Jeg finder dette at være en for Statens Velstand i det hele uheldig Udvikling, og jeg tror, at ved dette Lovforslag vil den Retning, som Udviklingen er gaaet i de sidste Aar, yderligere følges. Jeg ser ikke rettere, end at Følgen af dette Lovforslag ogsaa kan være, at vi formindste vore litvide Midler og i Stedet for sætte dem fast — hvad der allerede er sket i de sidste 15 Aar — i Foretagender, som ganske sikkert kunne være udmærkede med Hensyn til den Rente, de skaffe, men hvorved alligevel under indtrædende Kalamiteter vor Modstandskraft bliver ringere. Der kan komme Kriser, Forhold, hvor vor Eksport til Udlandet lammes. Saa er det just vore litvide Midler, som skulle skaffe os Modstandskraft. Jo mere de forringes, jo mindre Modstandskraft have vi. — Jeg ser derfor meget betænelige Følger af dette Lovforslag i den Retning. Jeg tror, som sagt, at naar dette Lovforslag vedtages, vil Rentefoden gaa ned, og Prioriteter blive ombyttede. Der vil blive betydelig større Virksomhed for Banker, Bankiers og Væksellerere; der vil tjenes en hel Del Penge, men jeg frygter for, at Reversen af Medaillen hurtigt vil komme frem. Jeg frygter for, at Følgen af dette Lovforslag kan blive usunde Foretagenders Fremkomst, hasardøse Spekulationer, og at Pengemarkedet her oversvømmes, eller at der paa det indføres udenlandske Papirer af tvivlsom Værdi. Jeg har ikke kunnet overvinde de Betæneligheder, jeg finder ved dette Lovforslag; jeg beklager, at jeg ikke kan følge den ærede Minister i hans Betragtninger, og jeg kan ikke give dette Forslag min Stemme.

Breinholt-Bandborg: Det ærede Medlem, der just nu afsluttede sine Udtalelser, synes — deri tager jeg næppe fejl — ikke just at lide af nogen overstrømmende Begejstring for det Statslaan, der omhandles i det foreliggende Lovforslag. Heller ikke jeg tør sige at lide af en saadan, om jeg end ser med andre og mildere Øjne paa Forslaget end det ærede Medlem fra Rjøbenhavn (Knudsen). Det ærede Medlem udtalte sin Tvivl om, at dette Statslaan i det hele taget var en heldig finansiel Operation, og det var jo egentlig Forslagets hel-